

Karácsonyi köszöntő

(folytatás az 1. oldalról)

Kívánom, hogy őrizzék meg az ünnep tisztaságát, hagyományát, szeretetteljes meghittségét!

Kívánom, hogy legyen elég erejük, kitartásuk és hitük a kitűzött tervek, feladatok és álmok megvalósításához!

Babits Mihály soraival kívánok mindenkinek kellemes ünnepeket:

„Szeress hát minket is, koldusokat!

Lelkünkben gyűjts pici gyertyát sokat.

Csengess éjünkön át, s csillanisd lélek

Törékeny játékunkat, a reményt.”

Hozzon az ünnep mindenki számára új reményt és egy gazdagabb, boldogabb új évet!

Domokos László, Szarvas országgyűlési képviselője

Újévi köszöntő!

Közeleg a Karácsony, a keresztény világ, legszentebb, a családok legmeghittebb, a minden ember szívében ott rejlő szeretet ünnepe. Ilyenkor több, figyelem, több törődés, több megértés, több szeretet jut egymásra, pedig ha ebből az év többi napjára át tudnánk menteni, sokkal szeretetteljesebb, jobb kedvű, és ezzel könnyebb is lenne életünk.

Magunk vagyunk életünk sikereinek, kudarcainak kovácsai, azt gondolom ezért a

„Szeretet Himnusza” sorai fejezik ki legjobban érzéseinket, ami Karácsony idején eltölti szívünket, gondolatainkat:

A SZERET HIMNUSZA

A SZERET HOSSZÚTÜRŐ, KEGYES:

A SZERETET NEM IRIGYKEDIK.

A SZERETET NEM KÉRKEDIK, NEM
FUVALKODIK FEL, NEM CSELEKSZIK
ÉKTELENÜL, NEM KERESIK A MAGA
HASZNÁT, NEM GERJED HARAGRA,
NEM RÓJA FEL A GONOSZT, NEM
ÖRÜL A HAMISSÁGNAK,

DE EGYÜTT ÖRÜL AZ IGAZSÁGGAL:
MINDENT FELFEDEZ, MIDENT, HISZEN
MINDENT REMÉL, MINDENT ELTÜR,
A SZERETET SOHA EL NEM FOGY.

E gondolatok jegyében kívánok, meghitt, boldog Karácsonyt, sikeres örömteli, Boldog Új Esztendőt minden olvasónak. Kívánok soha el nem múló szeretetet.

Földesi Zoltán, országgyűlési képviselő

Karácsonyok

Az egyik iskolában nyílt napot hirdettek. Érintett voltam, hát elmentem az első órára.

A Tanárnő kitett magáért, változatos, tartalmas órát tartott, ahogy az ilyenkor illik. Volt házi feladat is: arról kellett a 11 éves nebulóknak írni, milyen náluk a karácsony. Mivel kéthetenként van egy órájuk ebből a tantárgyból, bizony sokan voltak feledékenyek. Így hát akik megírták, fel is olvashatták. Megosztom élményeimet, hogy elgondolkozzanak, mosolyogjanak, és ha úgy érzik, van miért, meghatódjanak.

Egy kislány láthatóan nagy élvezettel részletezte a „hazai” karácsonyi „étlapot”. Íme: töltött káposzta, sajttal töltött karaj, sült hal krumpilival, hurka-kolbász. A sütemények sorát nem tudtam megjegyezni. Mire felolvasta, jól is laktunk.

Egy „fiatalember” szinte részesevé tett karácsonyestjünknek. Aprólékonyan részletezte, mit csinálnak a családtagok – a tisztálkodástól kezdve az ajándékosztásig. A Mama a legtitkosabb: minden karácsonykor valami újdonságot főz a családnak, miközben mindenkit furdal a kíváncsiság, de mindenki ki van tiltva a konyhából, még a Papa is. Az étel persze mindig izlik; a család dicséri, a Mama boldog. A vacsora után „Anyu ajándékai” következnek, csupa meglepetés, és hát a gyertyagyújtás. Szinte ott voltunk közöttük. Mégis hiányérzet maradt bennünk: Apáról nem esett szó.

Tömör mondatokkal kezdődött a harmadik fogalmazás. „Karácsony első napját apukámnál töltöm. De ott tiltott a karácsonyozás.” A többi mondatára már nem tudtam figyelni. Pedig másnap biztosan boldog volt a karácsonya.

Kutas Ferenc

Ez lesz a jel

„Ez lesz a jel számotokra:
találni fogtok egy kiseddet
pólyába takarva és
jászolba fektetve”.

(Lk 2,12)

Azokban a napokban a rendkívüli, az egész római birodalmat megmozgató esemény Augustusz császár népszámlálásra vonatkozó rendelete volt, amely alapján „írassék össze az egész földkerekség”. A császár teljhatalommal rendelkezett, és a parancsait végre kellett mindenkinek hajtani. Ez alól még a Dávid házából származó József és jegyese Mária sem volt kivétel.

Addig azonban, amíg a világi hatalom az erőszak lehetőségét mindig magában hordozta, és attól soha el nem különülve járta a maga útját, észrevétlenül megjelent egy másik „erő” is ezen a Földön. Ez az erő parányinak és jelentéktelennek látszik, és egészen más természetű, mint pl. a császár által képviselt hatalom és erő. Nincs szüksége katonaságra, sem erőszakra, sem szervezett erődemonstrációra vagy felvonulásra, még kevésbé arra, hogy öblös hangú szólamokkal magasztalják a megjelenését ezen a földön, mivel ez az erő a szeretet gyengeségében nyilvánult meg közöttünk.

Ez lesz a jel számotokra: találni fogtok egy kiseddet, egy csecsemőt, aki nem palotában, hanem barlangistállóban született meg. Nem Augustusz, vagy Heródes király fiaként jött erre a világra, egyelőre csupán egy tehetetlen babának látszik, egy a betlehemi gyermekek között. Ugyan olyan, mint a többi gyerek, és ugyanakkor mégis egészen más is mint ők. Ennek a titkát először csak az édesanyja, Mária fogadta be a szívébe, és ez akkora nagy és felfoghatatlan titok volt, hogy jegyesének, Józsefnek is csak egy angyal adhatta tudtára a történeteket. Mária ugyan mit mondhatott volna erről Józsefnek? Inkább hallgatott, és bízott az Istenben. A dolog lényege mégis az, hogy megszületett a világ Megváltója: Jézus, az erő gyöngétségében, csupa erőszakmentességben, teljes kiszolgáltatottságban, egyszerűségben és szegénységben.

Még akkor voltak olyan bölcsek, akik a csillagok többszörös rendkívüli együttállásából megértették, hogy a zsidók országában egy nagy király született. Még tudták azt, hogy az egész világmindenség egységének következtében ez a többszörös csillag- vagy bolygó-együttállás, - amit a Szentírás betlehemi csillagként emleget, - megfelel egy nagy király születésének. Az a tény pedig, hogy napkeletről eljöttek hódolni neki, rámutat arra, hogy a különleges csillag feltűnése egy olyan király világra jöttét hirdeti, aki előtt a távoli országok bölcseinek is hódolni kell, és akinek a hatalma majd messze túl mutat a mai Palesztina földjén.

A csillag feltűnése kevesek számára volt egyértelmű jel, és mindez csupán kísérő jelensége volt annak, amit az Úr angyala a pásztoroknak hirdetett (vö. Lk 2, 8-12). Az igazi jel egy kised volt, pólyába takarva és jászolba fektetve.

Jézus születése óta Heródes országában és Augustusz birodalmában már más erő az úr... Ez a szeretetre és gyöngédségre szoruló kised szeretetet és gyöngédséget ébreszt már azal, hogy megszületett. Ez a fajta erő és hatalom Jézus Krisztus személyében már beletestessült ebbe a világba. Ez az örömhír lényege. A világ világossága közénk jött és legyőzte a bűn és a halál sötétségét.

Ostobaságnak bizonyult Heródes betlehemi gyermek-gyilkossága, és az őt követő császárok, uralkodók és államvezetők túlkapásai a történelem folyamán, mivel a meghirdetett és közénk jött Jel nyilvánvalóvá lett. Ettől kezdve minden erőszakra és a hazugságra épült hatalom elvesztette létjogosultságát ezen a Földön. Igazi esélye csak a Krisztusban közénk jött szeretetnek van.

Mindezért legyen:

„Dicsőség a magasságban Istennek,
és a földön béke és jóakarátú embereknek!” (Lk 2, 14).

Ezekkel a gondolatokkal kívánok minden kedves Olvasónak áldott, szép, békés Karácsonyt!

Seidl Ambrus katolikus plébános